

1991

ZVĚST NOVÉ ÉRY

Zvěst nové éry

„Ve světle mého božského Mateřství začínáte v modlitbě a v důvěře tento nový rok. Jsem opravdovou Matkou Boží.

Ten, který se ze mne rodí ve vánoční Svaté noci a s takovou láskou je vkládán do jeslí – obklopen takovou bídou a tak velikou chudobou – je pravý Syn Boží, Slovo Otce, vtělené v mém panenském lůně, obraz jeho podstaty, lesk jeho slávy.

Vůli svého Syna Ježíše jsem se stala i vaší Matkou.

– Jako Matka jsem při každém z vás, abych vám pomohla uskutečnit v čase, který je vám dopřán, plán vašeho nebeského Otce. Tento plán je, abyste plnili jeho božskou vůli.

A Boží vůle je, abyste se stali svatými.

Proto vám pomáhám kráčet cestou svatosti, abyste Boží vůli plnili dokonale a aby se tak mohli svým životem vzdát co největší slávu Nejsvětější Trojici.

– Jako Matka stojím po boku církve, své nejmilejší dcery.

V těchto časech je církev povolána prožívat hodiny agonie a Getseman, hodiny výkupného utrpení, hodiny krvavé oběti na Kalvárii.

Na počátku tohoto nového roku potkávám na kalvárské cestě všechny své syny: papeže, kterého obzvláště miluji, vedu a chráním, biskupy, kněze, řeholníky a věřící.

Jak těžký kříž musí dnes nést tito moji přemilí synové! Kříž odpadlictví a nedostatku víry, kříž hříchů a nescetných svatokrádeží, kříž opuštěnosti a odmítání, kříž odsouzení a ukřižování.

Pro mou církev je už blízko chvíle prolítí krve a její krvavé oběti.

Především v těchto časech jsem stále po boku této mé dcery trpící v agonii, jako jsem byla pod křížem, na němž byl Ježíš obětován pro naši spásu.

– Jako Matka jsem po boku tohoto ubohého lidstva, chorého a drceného tíží svého tvrdošijného odmítání Boha a jeho Zákona lásky.

Jak se vzdálilo Pánu!

Umysleli si vybudovat bezbožeckou a materialistickou civilizaci; předložili nové hodnoty, založené na uspokojení všech vášní, na vyhledávání všech rozkoší, na ospravedlňování každého morálního nepořádku.

Tak lásku nahradilo sobectví a nenávisť; víru pýcha a nedůvěřivost; naději lakota a rozmařilost; čestnost nahradil podvod a klam; dobrotu špatnost a tvrdost srdcí.

Satan opěvoval své vítězství, neboť vnesl do duší hřích a rozdělení do rodin, společnosti, do samotných národů a mezi národy.

Proto mír nebyl nikdy tak ohrožen jako ve vašich dnech.

Začínáte tento nový rok ve stínu těžké hrozby konfliktu, který se může stát jiskrou k výbuchu strašlivé třetí světové války.

Modlete se, přemilí synové, činite pokání, neboť jste už vstoupili do času velikého trestu, který Pán sešle k očistění země.

Rozmnožujte všude večeřadla modlitby, o která jsem vás už tak dlouho žádala, a nenechte se ovládnout strachem ani ztrátou odvahy.

Mějte velikou důvěru v mocné dílo přimluvy a prostřednictví vaší nebeské Matky.

Velké souzení, které vás čeká, je proto, aby vás připravilo na zrození nové éry, která přichází na svět.

Prožijte tento nový rok v mém Neposkvrněném Srdci: je to útočiště, které jsem připravila pro tyto doby, plné souzení pro jednotlivce i celé národy.

Pak nebudete mít strach.

Vaše souzení poroste s růstem zkoušky, která už započala.

Jsem oznamovatelkou nové éry.

V hluboké temnotě vašeho času, žijete-li se mnou, můžete už zahlédnout svítání nových časů, které vás čekají. Patřete na toto světlo a žijte v pokoji srdce a v naději.

Zůstanete-li stále v mém Neposkvrněném Srdci, moji přemilí a děti mně zasvěcené, můžete už od těchto chvil začít novou éru svatosti a milosti, světla a čistoty, lásky a pokoje.

Tak v hodině velké zkoušky poskytnete všem charisma mé mateřské přítomnosti a budete balzámem slastným a očekávaným pro tolik otevřených a krvácejících ran.

Na počátku tohoto nového roku, který otevírá bránu do posledního desetiletí tohoto století a který bude poznamenán těžkými a rozhodujícími událostmi, vás uzavírám do hlubin svého Neposkvrněného Srdce a žehnám vám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Milán (Itálie), 2. února 1991

Obětování Dítěte Ježíše v chrámě

První sobota v měsíci

Cesta, která vede k nové éře

„Rozjímejte dnes o mně v tajemství obětování v chrámě mého božského Dítka.

S jakou učenlivostí a synovským odevzdáním se Ježíš nechává nést v mém mateřském náručí, když vystupuje se svým nejčistším snoubencem Josefem do jeruzalémského chrámu, abych zadostiučinila předpisu svatého Zákona Páně!

Svěřuji Dítě rukám kněze, a tak je přineseno Otcí jako oběť pro vaše vykoupení.

Ježíš vstupuje do slávy svého chrámu jako Světlo, které osvěcuje každého člověka, pro spásu všech národů.

Tajemství skryté od věků v útrobach Otce se v tomto okamžiku stává zjevným.

Ne však velkým a moudrým; nikoliv mocným a inteligentním; ne předním a nejdůležitějším.

Je odhalováno malým, chudým, prostým, posledním, lidem čistého srdce.

Prostá žena a ubohý stařec, otevření k přijetí daru Ducha, dokážou tak jako první proniknout k pochopení tohoto velikého tajemství.

– Nyní můžeš svého služebníka, Pane, podle svého slova propustit v pokoji, neboť moje oči uviděly tvou spásu, světlo na osvětlení pohanů a k slávě tvého izraelského lidu.

Je to tajemství lásky a bolesti, světla a temnoty, radosti a utrpení, smrti a života.

– Je určen jako znamení, kterému se bude odporovat, aby mnoho lidí padlo a mnoho zase vstalo.

A já jsem intimně napojena na rozvíjení tohoto jeho božského poslání: – Tvou vlastní duši, Matko, pronikne meč.

Nechte se i vy, moji přemilí synové a děti, zasvěcení mému Srdci, nosit v mém mateřském náručí.

Přišla chvíle vašeho světla a vašeho svědectví. Proto vás všechny zvou, abyste vstoupili do chrámu mého Neposkvrněného Srdce.

Zde jste přinášeni jako oběť ke slávě Otce; zde jste formováni k napodobování Syna; zde jste přetváření mocným působením Ducha Svatého.

Vaše kněžské obětování je nutné pro spásu všech národů.

Vstoupili jste do závěrečné fáze velikého soužení a už pro vás přišla hodina velké zkoušky, kterou jsem vám tolik let předpovídala.

Je to zkouška tak veliká a bolestná, že si to vůbec nemůžete ani představit, je však nutná pro církev a pro celé lidstvo, aby k vám mohla přijít nová éra, nový svět, usmíření lidstva s jeho Pánem.

V těchto dnech působí Ježíš velmi mocně ve všech částech světa, aby uskutečnil plán své milosrdné Lásky.

Tento plán je nyní skryt v hlubinách jeho božského Srdce.

Bude dnes odhalen pouze maličkým, prostým, chudým, těm, co jsou čistého srdce.

S těmito maličkými, které si shromažďuje ze všech konců země, obnoví Ježíš brzy své království slávy.

Toto je cesta, která vede k nové éře.

Tak dnes, když mě uctíváte ve chvíli, kdy obětuji Dítě Ježíše v jeruzalémském chrámu, zvou vás všechny do duchovního chrámu svého Neposkvrněného Srdce, abych vás mohla přinést v oběť ke slávě Pána a mohla vás formovat k prostotě a nepatrnosti, k chudobě a čistotě.

Jen tak se můžete stát vy sami cestou, která vede k jeho království, a jste mocným světlem, ukazujícím veškerému ubohému lidstvu stezku, která vede k novým časům, jež vás očekávají.“

Nejen samým chlebem

„V těchto dnech je mé Neposkvrněné Srdce potěšeno, když vás vidí v tak hojném počtu na tomto trvalém večeřadle modlitby a bratrství. Přišli jste z celé Brazílie, této země, kterou tak milují a kterou můj Protivník stále více ohrožuje.

Dnes přijímám do zahrady mého Neposkvrněného Srdce církev, která zde žije a trpí, i vaši vlast, která prožívá dosud chvíle velkých obtíží a nebezpečí.

Zvu všechny své děti, aby se zasvětily mému Neposkvrněnému Srdci a co nejrychleji vstoupily do bezpečného útočiště, které jsem vám přichystala pro tyto doby očisty a velikého soužení. Jsem Matkou něžnou a plnou porozumění pro vás všechny.

Chci vás vést po cestě pokoje, modlitby, svatosti, vašeho nejhlubšího spojení s Ježíšem, naším Vykupitelem a Spasitelem.

Vidím vaši horlivost v apoštolátě; znám vaše velké potíže; nesu s vámi tíhu vašich každodenních utrpení. Zejména patřím s láskou na váš zájem o ty nejchudší, vydědence, o ty poslední, v úsilí vysvobodit je z otroctví, chudoby a bídy.

Jako vaše Matka vás však беру za ruku a vedu vás k pochopení celé pravdy.

Nejen chlebem živ je člověk.

Člověk žije také z každého Slova, které vychází z Božích úst, aby ukojil hlad své mysli.

Kromě chudoby ve statcích hmotných existuje mnohem větší chudoba ve statcích duchovních.

Kolik mých synů žije pod jhem tohoto duchovního otroctví!

Jsou to ti, kteří se stávají obětí falešných ideologií, založených na popírání Boha.

Jak se rozlévá blud teoretického a praktického ateismu, přivádějící mnohé k životu bez Boha!

Jsou to ti, kdo se vzdalují z církve, aby přilnuli k různým sektám, které se šíří stále více.

To se stává, protože vyhladověle myslí tolika mých dětí už nejsou živeny chlebem Božího Slova.

Žádám od vás, abyste hojně rozdávali tento duchovní pokrm, a především od vás, svých přemilých, mně zasvěcených synů, požadují, abyste s ještě větším úsilím sdělovali všem Světlo evangelia.

Hlásejte evangelium s odvahou a beze strachu; předávejte je v jasu jeho integrity; zvěstujte je se stejnou silou, s níž vám je kázal můj Syn Ježíš.

Tak pomůžete všem kráčet po cestě pravé víry, v co největší poslušnosti vůči učitelskému úřadu papeže a biskupů s ním spojených.

Nejen chlebem živ je člověk.

Člověk je živ také z Boží milosti, kterou mu dal Ježíš, aby ukojil hlad jeho duše.

Kromě chudoby ve statcích materiálních existuje ještě mnohem větší a nebezpečnější chudoba morální, pozůstávající v tíživém jhu, které činí z tolika mých dětí otroky zla a hříchu, nezřízených vášní, zejména nečistoty.

Jak veliká je mezi vámi tato rána!

Jak podle jsou úklady mého Protivníka, který vás často vede k tomu, abyste veškeré své kněžské úsilí vynakládali na hojení ran chudých a vykořisťovaných, a tak abyste zapomínali hledět především na hluboké rány hříšníků a zlých.

Rozdávejte pokrm Boží milosti těmto duším, které hynou hladem. Proto musíte hříšníkům pomáhat navrátit se k prameni Božího milosrdenství tím, že se jim dáte k dispozici ve svátosti smíření.

Toto je příhodný čas pro vás. Toto je čas obrácení a návratu k Pánu.

Milovaní synové, staňte se vy sami horlivými přísluhovateli smíření pro záchranu tolika duší, které se vydávají v nebezpečí záhuby.

Nejen chlebem živ je člověk.

Člověk je živ též živým Chlebem, který sestoupil z nebe, aby sytil hlad lidského srdce.

Kolik lidí dnes žije ve strašném otroctví pýchy, bezuzdného egoismu, lakoty, nenávisi, násilí, nesmírné neschopnosti milovat.

Cesta, která vás vede ke spáse, je pouze cesta společenství a lásky.

Proto vám Ježíš udělil neocenitelný dar Nejsvětější Svátosti.

Ježíš se zpřítomňuje v Eucharistii, aby byl pokrmem vašeho duchovního života a aby vás formoval k opravdové schopnosti milovat.

V Eucharistii se vám Ježíš daruje, aby miloval ve vás, s vámi a skrze vás.

Eucharistický Ježíš je živý Chléb, který sestoupil z nebe, pokrm k nasycení, abyste už neměli hlad, voda k napití, abyste už neměli žízeň.

Eucharistický Ježíš se dnes chce stát dobrým Samaritánem pro vaši církev, tolik rozpolcenou a trpící, a pro vaši vlast, tak chorou a ohroženou.

Eucharistický Ježíš vás chce všechny přivést na cestu lásky, smíru, pospolitosti, pokoje, milosrdenství a spásy.

Učte se od něho, který je mírný a pokorný srdcem, a naleznete pokoj svým duším.

Tohoto roku slaví Brazílie svůj Národní eucharistický kongres. Kéž se vaše církev i vaše vlast skloní v hluboké adoraci před eucharistickým Ježíšem.

Dnes žádám všechny, aby otevřeli dokořán brány JEŽÍŠI KRISTU, jenž přichází.

Jsem Matka druhého příchodu a brána, která se otevírá do nové éry. Tato nová éra spadá v jedno s největším triumfem eucharistického království Ježíšova.

Proto vás zvu v tomto mimořádném roce, abyste dali všude znovu rozkvést kultu adorace, smíru a lásky k Nejsvětější Svátosti.

Znovu ve vašich kostelích vystavujte Nejsvětější Svátost pro slavnostní hodiny veřejné adorace.

Kéž se Eucharistie stane středem vaší modlitby, vašeho života, vašeho kultu a vašich církevních shromáždění.

Tak i dnes eucharistický Ježíš svým Slovem ukojí hlad myslí; svou milostí ukojí hlad duší; svou láskou ukojí hlad vašich srdcí.

A bude to eucharistický Ježíš, který vám konečně dá veliký dar opravdového osvobození od jakékoliv formy fyzického, duchovního a morálního otroctví.

Tehdy ve vás všech zazáří veliká důstojnost synů Božích, jim stvořených, milovaných, vykoupených, posvěcených a spasených.

Vyjděte nyní z tohoto vašeho večeřadla a staňte se apoštoly této nové evangeliza-ce po celé Brazílii.

Doprovázím vás svou neposkvřenou láskou a podpírám vás svým mateřským po-žehnáním.“

Rubbio (Vicenza, Itálie), 28. března 1991

Zelený čtvrtek

Pascha lásky a bolesti

„Milovaní synové, dnes je váš svátek, neboť je to den zrození vašeho kněžství.

Při Poslední večeři slovy – »Vezměte a jezte z toho všichni, toto je moje Tělo; pijte z toho všichni, toto je kalich mé Krve« – Ježíš ustanovuje novou Oběť, smlouvu nové a věčné úmluvy.

A slovy, jimiž se obrací na apoštoly– »To čiňte na mou památku« – ustanovuje své nové kněžství.

K tomuto novému a věčnému Kristovu kněžství jste byli přidruženi také vy všichni, moji přemilí synové, kteří jste přijali účast na nesmazatelném znamení kněžského charakteru v den svého kněžského svěcení.

A dnes si připomínáte tento dar a obnovujete svou plnou připravenost ke službě Kristu a bratřím, shromáždění kolem svých biskupů při koncelebraci mše svaté, která vám umožňuje vyjádřit tak hlubokým a viditelným způsobem jednotu, která panuje mezi vámi, biskupem a Kristem.

V tento den vás žádám, abyste obnovili svůj akt úplné a nedílné lásky k Ježíši.

Prožívejte chvíle jeho tak velikého utrpení.

Vstupte s ním do zahrady Olivetské, abyste prožívali tutéž jeho getsemanskou ago-nii.

Jak velice čekal Ježíš na tento den!

»Vroucně jsem toužil jíst tuto svou Paschu s vámi, dříve než budu trpět.«

Je to Pascha lásky.

Je to Pascha ustanovení Oběti lásky; je to Pascha svátosti lásky; nového přikázání lásky; služby prokázané jako dokonalý akt lásky; modlitby za jednotu vás všech jako dovršení lásky.

Je to Pascha bolesti.

Hle, sotva Ježíš vstoupí do zahrady Olivetské, zmocní se ho hluboká úzkost a téměř jej ochromuje.

Cítí se být nevinnou obětí, neposkvrněným beránkem, obětovanou hostií, na niž je nakladen veškeren hřích světa.

V jediném okamžiku má jasnou vizi každé podrobnosti svého bolestného a poputného utrpení.

Tu hlubokým hlasem, který stoupá z celé jeho Božské osoby, se odevzdává Otcí.

»Otče, je-li možné, ať ode mne odejde tento kalich.«

Padá na tvář k zemi, modlí se, sténá, pláče, hluboké chvění zmítá celým jeho tělem, které se počíná pokrývat hojným potem a kapky potu se mění v kapky krve.

Potřebuje posily.

Žádá ji od tří nejmilejších učedníků: Petra, Jakuba a Jana. Třikrát jde k nim pod tíhou takového utrpení; třikrát je najde spící.

Jsem vzdálena svou tělesnou přítomností, ale duší a srdcem jsem stále při svém Synu. A tak jediná pozemská bytost, která při něm stojí i v oněch okamžicích úzkostné agonie, je jeho Matka. Posílen touto mojí duchovní a mateřskou pomocí, Ježíš se dává v oběť v dokonalém odevzdání: *»Otče, ne moje, ale tvá vůle se staň.«*

Tu mu Otec posílá anděla s kalichem posilující božské útěchy, aby mu dodal odvahy k setkání se zrádcem, který už přišel.

»Ten, kdo mne zrazuje, je blízko.«

Přemilí synové, ve vašem kněžském životě se musí obnovovat veliké tajemství lásky a bolesti vašeho božského bratra Ježíše. Také vy jste povoláni vstoupit do Getseman těchto posledních časů, které připravují vaše kněžské obětování pro novou éru, jež vás čeká.

Kolikrát vás deptá tíže bolesti; ochromují vás síly zla; poznamenávají vás nepochopení; odpor vás zadržuje; hříchy tohoto lidstva vás drtí; zrady vás srážejí k zemi. *»Otče, je-li možno, ať ode mne odejde tento kalich.«*

Přemilí synové, nehleďte lidské útěchy nebo povrchní posily. Je mojí mateřskou úlohou přinést vám ten kalich útěchy, který vám připravil nebeský Otec.

Tak máte mou pomoc, abyste dnes plnili jen vůli Otcovu.

Svěřte se s důvěrou všichni mému Neposkvrněnému Srdci, abych vás mohla vést cestou Boží vůle.

A se mnou prožívejte v Getsemanech těchto posledních časů *svou Paschu lásky a bolesti*, v očekávání nové éry, jež vás čeká.“

Rubbio (Vicenza, Itálie), 29. března 1991

Velký pátek

Člověk všech časů

„Shromážděte se v zahradě mého Neposkvrněného Srdce, přemilí synové, abyste spolu s Ježíšem prožívali strašlivé hodiny jeho bolestného utrpení.

Je Velký pátek.

Je den jeho odsouzení a jeho smrti na kříži.

Po tom, co celou noc strávil mezi urážkami a hanobením od členů a sluhů synedria, když den pokročil, Ježíš je přiveden před Piláta.

Zde dochází k druhému a ještě více ponižujícímu procesu.

Před velkým davem, štvaným proti němu; tváří v tvář náboženským předákům, kteří ho obviňují z rouhání a svatokrádeže, Ježíš, mírný jako beránek, který se němý nechává vést k porážce, ve vznešeném mlčení sleduje vývoj událostí.

Počáteční čestnost Pilátova, který proti němu nenalézá žádné viny. »Kdyby nebyl vinen, nebyli bychom ho přivedli k tobě!«

Počínající strach před davem; pochyby o realitě jeho slova – »Jsi ty král?« – pokus o jeho záchranu nabídkou jeho propuštění místo Barabáše; bázeň z křiku davu; hrůza před posudkem Říma: »Propustíš-li tohoto, jsi nepřítel císařův.«

A tak Pilát zbaběle podepisuje ortel smrti.

Odevzdává Ježíše vojákům, aby byl zbičován.

Jeho tělo se stalo jedinou živou a hlubokou ranou trhlin, které v jeho neposkvrněném těle vyrývají strašlivé římské důtky. Pak je korunován trním.

Trny otevírají potůčky krve, které stékají z jeho hlavy a znetvořují mu tvář; bijí ho a pokrývají ho plivanci a urážkami. »Viděli jsme ho zbitého a pokořeného; jeho tvář neměla už podoby lidské.«

Poslední, ještě zlomyslnější a krutější výmysl: zahalí ho šarlatovým cárem jako purpurem; do rukou mu dají třtinu jako žezlo a přivedou ho k Pilátovi, který ho ukáže davu:

»Ejhle, člověk!«

Hle, Člověk všech časů.

Na něm v Getsemanech spočinuly všechny hříchy světa, v soudním dvoře se na něj nakladly bolesti, ponížení, potupy, vykořisťování a otroctví všech lidí.

Člověk všech časů.

Lidé, kteří byli před ním, žili v naději, že uvidí tento jeho den, a v něm našli spásu.

On je ten, který v Ábelovi byl zabit, v Izákovi byl svázán na nohou, v Jakubovi putoval jako poutník, v Josefovi byl prodán, v Mojžíšovi byl položen do vody, v beránkovi byl zabit, v Davidovi byl pronásledován a v prorocích byl pohaněn.

Je to Člověk všech časů.

Pro dar jeho vykoupení jsou povoláni sdílet život s Bohem všichni lidé, kteří žili po něm.

Na svém těle nesl utrpení všech obětí nenávisti, násilí, válek; do svých ran uzavřel prolitou krev miliónů nevinných dětí, zabitých ještě v lůně svých matek.

Byl bičován všemi bolestmi, nemocemi, zejména nevyčitelnými nemocemi, které se šíří; byl trním korunován v těch, kteří podléhají falešným ideologiím, bludům odvádějícím daleko od víry k pyšce a lidské domýšlivosti.

Byl zhanoben v maličkých, v chudých, ve vyděděných, v posledních, ve vykořisťovaných. Byl poplíván ve vyvržených a zoufalých.

Byl vystaven výsměchu v těch, kdo vystavují jako zboží důstojnost vlastního těla. Ejhle, Člověk.

Nyní na sobě nese břevno odsouzení; stoupá ke Kalvárii, potkává se se mnou, svou probođenou Matkou; je přibit na potupné dřevo a vyzdvížen na kříži.

Tři úzkostné hodiny agonie vedle mne, své Matky, a Jana, milovaného apoštola.

Nakonec akt úplného odevzdání se Otci a smrt na kříži kolem 15. hodiny toho dne. Hle, vpravdě Člověk všech časů.

V něm žil, byl vykoupen a spasen každý člověk od prvního Adama až do posledního člověka, který se až do konce časů narodí na této zemi.

S pomocí Jana, Josefa z Arimatie a zbožných žen ho nesu ke hrobu, kde je uložen až do svítání prvního dne po sobotě.

Jeho božské zmrtvýchvstání je největším důkazem, že pouze on je Člověkem všech časů.

Je Člověkem nových časů.

Neboť jenom v něm povstanou znovu všichni lidé, co žili, mrtví, pohřbení a rozpadlí na suchý prach.

Prožijte tedy se mnou, byť na velké poušti vašeho času, tyto hodiny jeho utrpení a jeho smrti na kříži.

Prožijte je v tichu, v usebranosti, v modlitbě, ve sladké intimitě života s vaším božským bratrem Ukřižovaným.

Neboť pouze v něm se naplní nové časy, jež vás čekají, až se k vám vrátí ve slávě, a před ním padnou na tvář všechny mocnosti nebe, země a pekla k dokonalé oslavě Boha Otce.“

Rubbio (Vicenza, Itálie), 30. března 1991

Bílá sobota

Na dlouhou Bílou sobotu

„Přemilí synové, prožijte spolu tento den Bílé soboty. Ježíš odpočívá bezduchý v novém hrobě, kam byl položen.

Já bdím v důvěře, v modlitbě, v naději a očekávání.

Je to den vašeho duchovního odpočinku.

Je to první den mého duchovního mateřství.

Ať v těchto posledních časech zesílí vaše rozhodnutí žít v jednotě života s vaší bolestnou Matkou.

Je to dlouhá Bílá sobota, která už pomalu končí.

Ať se tedy stane vaše modlitba intenzivnější.

Nenechte se pohlit ani zaujmout aktivitou či přepjatou starostlivostí.

Ve chvíli soužení, v bolestech posledních časů, které prožíváte, vás zvu, abyste bděli se mnou v ustavičné modlitbě.

O dlouhé Bílé sobotě, kterou prožíváte, bděte se mnou v důvěře a naději.

V hrobě vaší *dlouhé Bílé soboty* je navždy pohřbena nepravost a lidská ubohost; je tam uloženo zlo i hřích, pýcha i nenávisť, nečistota i nadutost, každá forma zkažení a smrti.

O dlouhé Bílé sobotě těchto vašich posledních časů musíte především bdít se mnou v očekávání.

Co mi ulehčilo velkou bolest tohoto dne, byla jistota, že Ježíš slavně vstane z mrtvých. Po sobotě hrobu že bude následovat neděle Vzkříšení.

Ač ještě prožíváte bolest, únavu, soužení a smrt této *dlouhé Bílé soboty*, žijte se mnou v očekávání.

Ježíš se vrátí na oblacích nebeských, aby obnovil své království slávy a novými učinil všechny věci.

Přemilí synové, žijte dnes se mnou v očekávání tohoto jeho návratu.“

Rubbio (Vincenza, Itálie), 31. března 1991

Hod Boží velikonoční

Matka radosti

„Sdílejte se mnou radost celého vesmíru, přemilí synové; Ježíš vstal z mrtvých.

Minula temná hodina Getseman a Kalvárie.

Ve třech dnech se naplnilo největší tajemství dějin: zrada, soud, odsouzení, Kalvárie, agonie, smrt a nový hrob.

Všechno pominulo.

Ježíš vstal z mrtvých!

Ježíš je živý mezi námi.

Ať je velká vaše radost spolu se mnou, která jsem *Matkou radosti*.

Odkdy se mi Ježíš zjevil v záři svého Těla oslaveného, mé Srdce se naplnilo tak obrovskou plností radosti, že už je nikdy neopustila.

Ať už nic nekalí hlubokou radost vaší lidské existence. Ani hřích, který byl smazán; ani bolest, která byla vykoupena; ani smrt, která byla navždy přemožena.

Vaše pozemská cesta probíhá po etapách stejné cesty Kristovy.

Ještě jste ve chvíli očisty a utrpení, Getseman a Kalvárie.

Dnes však otevřete brány svého srdce pouze radosti se mnou, která jsem *Matkou* vaší radosti.

Zmrtvýchvstalý Kristus žije mezi námi, uspořádává všechny události k naplnění svého božského plánu a stanoví každou věc tak, aby k vám brzy mohlo přijít jeho království slávy.“

Milán (Itálie), 4. května 1991
První sobota v měsíci

Časy vašeho svědectví

„Tou první sobotou měsíce máje zahajujete období zasvěcené mé obzvláštní úctě.

V tomto měsíci máji vás chci mít ještě úžeji spojené se mnou, abych vám dala růst ve vašem životě zasvěcení až do plné zralosti.

Toto jsou časy vašeho svědectví.

Vydejte všem svědectví, že jste mně zasvěceni.

Váš život ať je ozářen mou mateřskou přítomností a kolem sebe rozlévejte charisma mé svatosti, mé čistoty, mého slitování, mé milosrdné lásky a mé něžnosti.

Kdo vidí vás, musí vidět moc mého Světla; kdo potká vás, musí najít líbezný balzám mého milosrdenství.

Rozdávejte mou pomoc vzdáleným, chudým, nemocným, hříšným a zoufalým.

Pojďte se mnou, svou mateřskou Pastýřkou, vyhledávat tak mnoho oveček, které se ztratily a vydávají se v nebezpečí, že zemřou hladem a zimou.

Podávejte všem svědectví, že se mnou kráčíte po cestě víry.

V těchto dobách se bludy šíří měrou tak širokou a hlubokou, že si to ani neumíte představit.

Mnozí ztrácejí víru a odpad se rozlézá v církvi stále více, jako hrozná rakovina prolezlá všemi jejími údy.

Vy jste povoláni mne sledovat po cestě heroické a čisté víry.

Já vám poskytuji dar, že vás zachovám v integritě víry, abyste mohli osvěcovat mé děti v těchto dobách velké temnoty. Proto vás žádám, abyste byli silně spojeni s papežem, který má od Ježíše velký úkol posilovat všechny v pravdě katolické víry.

Podávejte všem svědectví, že se mnou kráčíte po cestě modlitby.

Modlitba je silou církve; modlitba je nutná pro vaši spásu.

Modlitba konaná se mnou vám může získat dar druhých Letnic.

Pouze s modlitbou můžete vstoupit do nové éry, která vás čeká. Proto vás zvou, abyste všechny volali k modlitbě.

Rozmnožujte večeraďla modlitby, o něž jsem vás žádala.

Chci, abyste vy kněží dali jako první příklad účasti na těchto večeraďlech. Pak žádám, aby se v těchto rozhodných časech šířila večeraďla mezi dětmi, mezi mladými a v rodinách. Přišla hodina, kdy se celá církev musí shromáždit se mnou v modlitbě, v duchovním večeraďle mého Neposkvrněného Srdce.

Podějte všem svědectví, že se mnou kráčíte cestou svatosti.

Mé Neposkvrněné Srdce musí být uctíváno a oslavováno církví a veškerým lidstvem.

Proto vás chci přivést k velké svatosti.

Tak skrze vás, maličké, mně zasvěcené, církev bude moci být osvěcena a přeměněna právě svatostí vaší Nebeské Matky.

Vedu vás na cestu dokonalého následování Ježíše, na cestu nepatrnosti a pokory, pohrdání světem a sebou samými, heroického konání všech ctností a veliké lásky k Nejsvětější Svátosti.

Jste už uprostřed rozhodných časů, které vás vedou k nové éře. Jste uprostřed mých časů.

V těchto dnech velké temnoty stále mocněji zazáří vaše světlo, takže obklopí svými paprsky a osvítí duše, církve a celé lidstvo.“

Salzburg (Rakousko), 13. května 1991

Výročí prvního zjevení ve Fatimě

Papež mého tajemství

„Dnes jste shromážděni zde, v této mé ctihodné svatyni, v tak hojně navštíveném večeřadle kněží a věřících mého Mariánského kněžského hnutí.

Připomínáte si výročí mého prvního zjevení ve Fatimě 13. května 1917.

Duchovně se cítíte úzce spojeni s mým papežem Janem Pavlem II., s tímto drahocenným darem, který vám dalo mé Neposkrvněné Srdce a který se v těchto chvílích modlí v Cova da Iria, aby mi poděkoval za mimořádnou mateřskou ochranu, kterou jsem mu poskytla, zachraňujíc mu život při krvavém atentátu, k němuž došlo před deseti roky na náměstí Sv. Petra.

Dnes vám potvrzuji, že *toto je papež mého tajemství*; papež, o němž jsem hovořila s dětmi při zjeveních; papež mého srdce a mé bolesti.

S velikou odvahou a nadlidskou pevností navštěvuje všechny části světa, nedbaje námah a četných nebezpečí, aby utvrdil všechny ve víře, a tak naplňuje svou apoštolskou službu nástupce Petrova, zástupce Kristova a univerzálního Pastýře svaté katolické církve, založené na skále mým synem Ježíšem. Papež přináší všem Kristovo světlo v těchto dobách velké temnoty.

Mocně utvrzuje v pravdách víry v těchto dobách všeobecného odpadu.

Zve k cestě lásky a pokoje v těchto dobách násilí, nenávisti, nepořádků a válek.

Mé Neposkrvněné Srdce je raněno, když vidí, jak se kolem něj šíří prázdnota a lhostejnost; odboj ze strany některých mých ubohých synů biskupů, kněží, řeholníků a věřících; pyšná opozice vůči jeho učitelskému úřadu.

Proto je dnes moje církve trhána hlubokým rozkolem; je ohrožena ztrátou pravé víry; je prostoupena nevěrou, neustále rostoucí.

Až tento papež splní úkol, který mu svěřil Ježíš, a já sestoupím z nebe, abych přijala jeho oběť, všichni budete zahaleni hustou temnotou odpadu, který se tehdy stane všeobecným.

Věrný zůstane pouze onen malý zbytek, který v těchto letech přijal mé mateřské pozvání a nechal se uzavřít do bezpečného útočiště mého Neposkrvněného Srdce.

A bude to tento malý věrný zbytek, mnou připravený a zformovaný, který bude mít za úkol přijmout Krista, který se vrátí k vám ve slávě, a zahájit tak novou éru, jež vás očekává.

Pochopení úplné pravdy

„Dnes jste tu, abyste prožili liturgickou slavnost Letnic v trvalém večeradle bratrství a modlitby se mnou a skrze mne.

Obnovuje se tak totiž skutečnost, jaká byla v jeruzalémském večeradle, když Duch Svatý v podobě ohnivých jazyků sestoupil na apoštoly, shromážděné v modlitbě s vaší nebeskou Matkou.

Byly to první Letnice.

Byl to počátek pozemského putování církve v dějinách lidstva.

S mimořádnou hojností svých charismat Duch Páně úplně přeměnil apoštoly z bázlivých a ustrašených ve statečné svědky Ježíše a jeho evangelia.

Mocnou silou svého božského působení je dovedl až *k pochopení úplné pravdy* a učinil z nich dokonalé svědky Ježíšovy až k prolití krve.

Nyní jste vstoupili do časů druhých Letnic.

Proto je nutné, aby se tato večeradla rozmnožovala ve všech částech světa.

Žádám, aby se celá církev shromáždila v duchovním večeradle mého Neposkvrněného Srdce.

Tehdy vás Duch Svatý přivede *k pochopení úplné pravdy*.

Uvede vás do tajemství Božího Slova a dá vám světlo moudrosti, abyste pochopili celé evangelium a co je v něm napsáno o časech, které prožíváte.

Duch Svatý vám dá pochopit znamení vaší doby.

Jsou to časy předpověděné Písmem svatým jako časy velkého odpadu a příchodu Antikrista.

Jsou to časy velkého soužení a nesčetných utrpení pro všechny, které vás přivedou k prožívání posledních událostí v přípravě na druhý Ježíšův příchod ve slávě.

Duch Svatý vydá Ježíšovi dokonalé svědectví a prohlásí ho za Jednorozeného Syna, věčného a soupodstatného s Otcem, toho, skrze nějž všechno bylo stvořeno, vtělené Slovo, Krále veškerenstva, jenž se musí vrátit ve slávě, aby obnovil ve světě své království.

Duch Svatý připravuje srdce a duše pro druhý příchod Ježíšův.

Proto vylévá dnes svá charismata způsobem ještě mocnějším a mimořádnějším než v době počátků církve.

Neboť jste už vstoupili do posledních časů, jež vás dovedou do nové éry.

Úkolem Ducha je připravit lidstvo na jeho úplnou proměnu, obnovit tvář stvoření, vytvořit nová nebesa a novou zemi.

Proto vás žádám, abyste věrně setrvali ve večeradlech, o která jsem vás žádala. A nechte, ať vás Duch Svatý utváří svým něžným a pevným působením lásky.

Jen tak můžete být připraveni pro velký úkol, který vás čeká.“

Apoštolové posledních časů

„Dnes slavíme liturgickou památku mého Neposkvrněného Srdce.

Je to váš svátek, moji přemilí a děti mně zasvěcené.

Vybrala jsem si vás a pozvala, abyste byli částí mého vítězného šiku.

Vy jste část mého vlastnictví.

Mám s vámi velký plán.

Tento můj plán vám byl odhalen do všech podrobností.

Dnes musí být zjevný církvi i lidstvu v celé své nádheře, neboť toto jsou časy vaší zralosti a vašeho veřejného svědectví.

Ukažte se všem jako mně zasvěcení, jako *apoštolové těchto posledních časů*.

Jako apoštolové posledních časů musíte s odvahou hlásat všechny pravdy katolické víry, mocně hlásat evangelium, odhalovat s rozhodností nebezpečné hereze, které se převlékají za pravdy, aby lépe oklamaly mysl a tak vzdálily velký počet mých dětí od pravé víry.

Jako apoštolové posledních časů se musíte postavit silou maličkých proti pyšné síle velkých a učených, kteří – svedeni falešnou vědou a domýšlivostí – roztrhali Ježíšovo evangelium tím, že z něho předkládají racionalistický, čistě lidský a zcela mylný výklad.

Nastaly doby předpověděné svatým Pavlem, kdy mnozí hlásají falešné a vykonstruované nauky, a tak lidé běží za těmito bajkami a vzdalují se od pravdy evangelia.

Jako apoštolové posledních časů musíte následovat Ježíše cestou pohrdání světem a sebou samými, cestou pokory, modlitby, chudoby, mlčení, umrtvování, milosrdné lásky a hlubšího spojení s Bohem.

Jste zneuznání a pohrdání světem a těmi, kteří vás obklopují, přechasto jsou vám kladeny překážky, jste vyřazováni na okraj společnosti a pronásledováni, neboť toto utrpení je nutné k plodnosti vašeho poslání.

Jako apoštolové posledních časů musíte nyní osvěcovat zemi Světlem Kristovým. Ukažte se všem jako moji synové, neboť já jsem stále s vámi. Víra ať je světlem, jež vás osvěcuje v těchto dnech odpadu a veliké temnoty a v těchto časech tak rozsáhlé nevěry ať vás stravuje pouze horlivost o slávu mého Syna Ježíše.

Jako apoštolů posledních časů se vás týká úkol vykonat druhou evangelizaci, tolik požadovanou mým papežem Janem Pavlem II.

Evangelizujte církve, která se vzdálila Duchu Kristovu a nechala se svést duchem světa, který do ní hluboko vnikl a celou ji pronikl.

Evangelizujte lidstvo, které se po téměř 2000 letech od prvního zvěstování evangelia vrátilo k pohanství.

Evangelizujte všechny lidi, kteří se stali obětí bludů, zla a hříchu a nechávají se strhnout prudkým větrem všech falešných ideologií.

Evangelizujte lid a národy země, ponořené v temnotách praktického popírání Boha, zatímco padají na kolena a zbožňují rozkoš, peníze, sílu, pýchu a nečistotu.

Přišly vaše časy a já jsem vás v těchto letech zformovala, abyste nyní mohli vydat mocné svědectví učedníků věrných Ježíšovi až k prolití vaší krve.

Až vy, všichni moji maličci ve všech koutech země, vydáte toto svědectví *apoštolů posledních časů*, pak moje Neposkvrněné Srdce dosáhne svého největšího triumfu.“

Valdragone (Republika San Marino), 26. června 1991

*Duchovní cvičení formou večeradla
kněží MKH z Evropy a Ameriky*

Ve vás se zjevují

„Přemilí synové, také v tomto roce jsem vás zavolala sem na tuto horu, abyste se mnou strávili týden trvalého večeradla. A vy jste odpověděli tak velkoryse.

Přišli jste ze všech stran Evropy a z mnoha národů Ameriky, přinášejíce mi jako oběť nepohodlí dlouhého a namáhavého cestování.

Já jsem stále s vámi. Připojuji se k vaší modlitbě, buduji mezi vámi dokonalejší bratrství.

Pomáhám vám, abyste se poznali, porozuměli si, milovali se, spolu šli dále bolestnou cestou těchto posledních časů.

Proč jsem vás ještě chtěla mít zde?

Protože přišly časy, kdy se chci zjevit vašim prostřednictvím církvi a celému lidstvu.

Ve vás se zjevují jako Vojevůdkyně svého šiku, mnou zformovaného ve všech částech světa, abych bojovala proti velkému vojsku nepřátel Božích, vedenému tím, kdo se staví proti Kristu, to je Antikristem.

Můj šik tvoří nepatrní, chudí, pokorní sluhové Pána, které zvu do večeradla mého Neposkvrněného Srdce, aby mohli v plnosti přijmout dar Duchu Svatého. V srdci a v duších těch nejnepatrnějších konám v těchto letech své největší zázraky.

Proto jsem vás ještě chtěla mít zde. Abych vás zformovala k nepatrnosti, k duchovnímu dětství, k chudobě, k pokoře, neboť slabostí maličkých přemohu pyšnou sílu velkých.

Ve vás se zjevují jako Královna, neboť skrze vás každý den uskutečňuji triumf svého Neposkvrněného Srdce ve světě.

Otevřete brány vaší existence, abych mohla ve vás kralovat a připravovat cestu slavnému království Kristovu.

Jsem Jitřenka, která ohlašuje příchod velikého dne Pánova.

Ve vás se zjevují jako Prorokyně těchto posledních časů.

Proto k vám hovořím.

Neboť vím, že vy, moji synové, mně nasloucháte, mne posloucháte a následujete. Tak se ještě dále zjevují skrze poselství, které předávám srdci tohoto mého nejnepatrnějšího syna.

Věřte mému slovu. Přijímejte s ochotou tato moje poselství, neboť v nich už vám bylo sděleno všechno, co vás čeká.

Ve vás se zjevují jako něžná a milosrdná Matka v těchto bolestných hodinách očisty a velkého souzení.

Jste povoláni stát se nástroji mé mateřské něžnosti. Milujte všechny mým srdcem Matky!

Proto se chci ve vás stále více zjevovat.

Vždyť ve vás chci těšit toho, kdo trpí, podpírat toho, kdo je slabý, pozdvihnout toho, kdo padl, přivést znovu k Pánu toho, kdo se od něj vzdálil, obrátit hříšníky, uzdravit nemocné a dát naději všem, kdo ji ztratili.

Budte mým jemným balzámem, který stéká, aby mírnil velká utrpení přemnoha mých dětí.

Kráčejte po cestě, kterou jsem vám v těchto letech vyznačila.

Ukažte se všem jako moji synové, moji zasvěcení, neboť já jsem stále s vámi.

Žijte tak, abyste si necenili světa a sebe samých.

Víra ať je jediným světlem, které vás osvětluje v těchto dobách velké temnoty.

Ať vás spaluje horlivost pro slávu Boží v těchto dnech tak rozsáhlé vyprahlosti.

Jste povoláni stát se novým srdcem nové církve, kterou si Ježíš zcela tajemným způsobem tvoří v nebeské zahradě mého Neposkvrněného Srdce.

Děkuji vám za útěchu, kterou poskytlujete v těchto dnech veliké bolesti mého Neposkvrněného Srdce. S vašimi drahými, s dušemi vám svěřenými vám žehnám ve jménu Otce, Syna i Ducha Svatého.“

Rubbio (Vicenza), 15. srpna 1991

Slavnost Nanebevzetí P. Marie

Nová éra

„Dnes, přemilí synové, mě pozorujte v jasu mého oslaveného těla, vzatého do rajske slávy.

Žijte v radosti a důvěře tyto poslední časy vašeho druhého adventu, patřice na mne jako na znamení bezpečné naděje a útěchy.

Nová éra, jež vás očekává, odpovídá zvláštnímu setkání lásky, světla a života mezi rájem, ve kterém jsem v dokonalé blaženosti s anděly a svatými, a zemí, na níž žijete vy, moje děti, uprostřed přemnoha nebezpečí a nesčetných soužení.

Je to nebeský Jeruzalém, který sestupuje z nebe na zemi, aby ji zcela přeměnil a vytvořil tak nová nebesa a novou zemi.

Nová éra, k níž směřujete, vede veškeré tvorstvo k dokonalé oslavě Nejsvětější Trojice.

Otci se dostává největší slávy od každého tvora, který odráží jeho světlo, jeho lásku, jeho božský jas.

Syn obnovuje své království milosti a svatosti, zbavuje všechno stvoření otroctví zla a hříchu.

Duch Svátý se vylévá v plnosti se svými svatými dary, vede k pochopení celé Pravdy a obnovuje tvář země.

Nová éra, kterou vám oznamuji, spadá v jedno s dokonalým naplněním božské vůle, takže se konečně uskutečňuje to, co vás Kristus učil žádat na nebeském Otci: »Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.«

Je to čas, kdy tvorové plní božskou vůli Otce, Syna a Ducha Svatého.

Dokonalým plněním Božské vůle se obnovuje celý svět, neboť Bůh v něm nachází jakoby svou novou rajskou zahradu Eden, ve které může přebývat v láskyplné společnosti se svými tvory.

Nová éra, která už přichází, vás přivádí k plnému sdílení života s těmi, kdo už vás předešli a v ráji se radují z dokonalé blaženosti.

Vizte lesk nebeských hierarchií; spojte se se svatými v ráji; ulehčujte očišcová muka duší, které jsou ještě v očištcích.

Zakoušejte mocným a viditelným způsobem útěchyplnou pravdu společenství svatých.

Nová éra, kterou vám chystám, spadá v jedno s porážkou satana a jeho univerzálního panství.

Vškerá jeho moc je zničena. Je spoután spolu se všemi zlými duchy a zavřen v pekle, z něhož nemůže vyjít, aby škodil světu.

V něm vládne Kristus v jasu svého oslaveného Těla a triumfuje Neposkvrněné Srdce vaší nebeské Matky ve světle jejího těla vzatého do slávy ráje.

Tento můj svátek, který vás zve, abyste se dívali na svoji nebeskou Matku nanebevzatou, se pro vás stává důvodem hluboké radosti a velké důvěry.

Uprostřed nesčetných utrpení časů, jež prožíváte, dívejte se na mne jako na znamení jisté naděje a útěchy, neboť jsem světlou branou, která se otevírá k nové éře, kterou pro vás připravila Nejsvětější Trojice.“

Olomouc (Morava), 3. září 1991
*Duchovní cvičení formou večeřadla
s kněžimi MKH z Československa*

Apoštolové nového věku

„Moji milovaní synové, jak jsem spokojená, že vás vidím v takovém počtu na duchovních cvičeních, která konáte formou neustálého večeřadla.

Přišli jste z Moravy, z Čech a ze Slovenska, abyste prožili dny intenzivní modlitby a velkého bratrství ve společenství se svou nebeskou Matkou.

Jsem stále s vámi.

Jak tomu bylo v jeruzalémském večeřadle, tak také v tomto večeřadle se sjednocuji s vaší modlitbou, buduji mezi vámi větší schopnost porozumění, pomáhám vám kráčet cestou vzájemné lásky, abyste stále více žili nové přikázání, které vám dal můj Syn Ježíš: »Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás.«

Vyšli jste z bolestné a velmi těžké zkoušky.

Po tolika letech komunistického otroctví jsem vám získala milost vašeho osvobození, jak jsem vám už předem oznámila.

Nyní vás žádám, abyste se stali *apoštoly nového věku*, který na vás čeká.

K tomu vám utvářím nové srdce, abyste dovedli milovat všechny mou mateřskou a milosrdnou láskou.

Nedívejte se na některé z vás, kteří se ze slabosti dali na ústupky s mým Odpůrcem, který je nyní poražen. Nemějte vůči nim žádnou nevraživost.

Minulost je nyní škrtnuta. Teď jste povoláni žít novou dobu a čekají na vás nové úkoly.

– *Čeká na vás úkol znovu budovat církev*, která zde byla tak pronásledována a hanobena mým Odpůrcem.

Proto vás vyzývám, abyste byli vždy věrnými kněžími, svědky jednoty a lásky k papeži a svým biskupům.

Vykonávejte svou službu s radostí a nadšením; dávejte všem Kristovo světlo a světlo jeho evangelia; buďte služebníky milosti a svatosti.

Tak vašim prostřednictvím církev zazáří velkým světlem pro všechny, kdo žijí ve vaší zemi.

– *Čeká na vás úkol evangelizovat ty ubohé lidi*, kteří byli podvedeni a svedeni duchem zla.

Myslete na tolik mých dětí – především na mladé, kteří byli po léta vychováni ve škole, která popírala Boha a odmítala jeho zákon lásky.

Jsou to ovečky vytržené ze stáda vašeho Božského Pastýře a zavedené na cesty zla, hříchu a neštěstí.

Vezměte tyto moje zatoulané děti do své kněžské náruče a všechny je přineste do bezpečného ovčince mého Neposkrvněného Srdce.

Buďte proto vytrvalí ve své katechetické službě a rozdávejte světlo pravdy, kterou vám zjevil Kristus, abyste všem pomáhali zůstat v pravé víře.

Tak naplníte úkol této druhé evangelizace, kterou si tolik přeje můj první milovaný syn, papež Jan Pavel II.

– *Čeká na vás úkol nechat skanout sladký balzám mé mateřské něhy* na tolik otevřených a krvácejících ran.

Podívejte se, kolik je ubohých, vzdálených, hříšníků, nešťastných, zbitých, ponižovaných, zastrášených, opuštěných, osamělých, zoufalých.

Ať jste sami výrazem mé lásky a mé mateřské starostlivosti. Milujte všechny silou svého kněžského srdce a světlem, které vám bylo dáno od vaší nebeské Matky.

Jestliže splníte tento úkol, který vám dnes svěřuji, stanete se skutečně *apoštoly nového věku*, který jsem zde už zahájila.

Odejděte z tohoto večeřadla s radostí, důvěrou a velkou nadějí. Já jsem vždycky s vámi. Jste drahocennou součástí mého mateřského vlastnictví. S vašimi drahými,

s dušemi, které jsou vám svěřeny, vám žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Velehrad (Morava), 8. září 1991
Svátek Narození Panny Marie

Věvec slovanských národů

„Dnes jsem tě chtěla mít zde, abys oslavil den mého narození večeradlem, které vedeš v této významné svatyni: zde jsem uctívána zároveň s památkou dvou velkých slovanských apoštolů, sv. Cyrila a sv. Metoděje.

Setkáváš se s tolika kněžími a věřícími, kteří přišli také zdaleka, abyste tento den strávili v ustavičné modlitbě s nebeskou Matkou a abyste společně obnovili své zasvěcení mému Nesposkvrněnému Srdci.

Jako synovský dar mi kolem kolébky, kde jsem položena v den svého narození, přinesl *věvec slovanských národů*.

Jím ozdoba a vůně lásky a důvěry naplní tento den mých narozenin.

Z této vážené svatyně dnes žehnám vám, slovanské národy, které mimořádně miluji a chráním, zvláště v této době, kdy jsem vám byla blízko.

Stále jsem byla s vámi v dlouhých letech vašeho tvrdého a krvavého otroctví.

Rudý drak uplatňoval nad vámi všechnu svou moc a své kruté panství poznamenával všude slzami a krví.

Já jsem však obdržela od Pána velkou milost vašeho osvobození.

Stále jsem byla s vámi v rozhodujících chvílích, kdy komunismus od vás odešel provždy poražený, a osobně jsem intervenovala, aby se tento přechod uskutečnil bez bratrovražedných zápasů, bez prolévání krve a bez dalších destrukcí.

Nyní obzvlášť jsem s vámi, abych vám pomáhala kráčet cestou pravé svobody ve věrném plnění křestního slibu, v každodenním úsilí o následování Ježíše na cestě Boží milosti, lásky, čistoty, společenství a bratrství.

Provdzy jsou uzavřeny rány minulosti: otevřete se novým časům, které vás čekají.

Celá Evropa se musí stát jedinou velkou rodinou, věrnou Kristu a jeho církvi, v úsilí o obrácení a návrat k Pánu, abyste mohli porazit nejnebezpečnějšího nepřítele, kterým je praktický ateismus, požitkářství, nečistota a bezbožnost.

Jako vaši velcí učitelé a patroni vám přinesli první evangelizaci, tak vy všichni, moji přemilí a děti mně zasvěcené, jste nyní voláni, abyste byli apoštoly této druhé evangelizace.

Buďte v pokoji, v radosti; žijte v důvěře a velké naději.

Já jsem stále s vámi.

Odtud spolu se svatými Cyrilem a Metodějem žehnám dnes všem slovanským národům a této nové Evropě, zcela obnovené, kterou každý den formuji v nebeské zahradě svého Nesposkvrněného Srdce.“

Ve jménu Marie

„Dnes, můj přemilý synu, na svátek uctívání jména tvé nebeské Matky, končí tvoje cesta, tak mimořádná na milosti, velkým večeradlem, které uskutečňuješ pro kněze i věřící v této velké národní svatyni, zasvěcené památce mých bolestí.

Všude jsi viděl ze strany všech velkomyslnou odpověď na mou prosbu o modlitbu a zasvěcení.

Především jsi užasl, protože jsi sem přišel poprvé a našel jsi moje Mariánské kněžské hnutí tak rozšířené, přijímané a následované.

To je jen moje dílo a já sama je rozšiřuji do všech částí světa.

Protože toto je doba mého triumfu, mého vítězství a vaší záchranu.

– Ve jménu vaší nebeské Matky, ano, *ve jménu Marie* byli poraženi Turci, když obléhali město Vídeň a hrozilo, že napadnou a zničí celý křesťanský svět. Převyšovali v síle, v počtu i ve zbraních a domnívali se, že jejich vítězství je jisté.

Ale já jsem byla veřejně vzývána a prošena, mé jméno bylo napsáno na praporech a vojáci je volali, a tak se na moji přímmluvu stal zázrak tohoto vítězství, který zachránil křesťanský svět před zničením.

Z tohoto důvodu papež ustanovil na tento den svátek jména Marie.

– *Ve jménu Marie* byl v těchto národech poražen marxistický komunismus, který po desetiletí ovládal a v tíživém a krvavém otroctví držel tolik mých ubohých dětí.

Ne zásluhou hnutí nebo politiků, ale jenom na moji osobní přímmluvu přišlo nakonec toto vaše osvobození.

A také ještě *ve jménu Marie* se stane, že dokončím své dílo poražení zednářství, každé ďábelské síly, materialismu, praktického ateismu, aby celé lidstvo mohlo dojít k setkání s Pánem a aby tak bylo očištěno a úplně obnoveno triumfem mého Neposkrvněného Srdce ve světě.

A proto toužím, aby byl obnoven svátek ke cti jména Marie, teď, když vstupujete do nejtěžších okamžiků zápasu a do nejbolestnější části velkého soužení.

Z této své svatyně se dívám s láskou na ony národy, které si ještě zachovaly svátek jména vaší nebeské Matky, a slibuji jim zvláštní mateřskou ochranu.

Zvláště žehnám této slovenské zemi, kde jsem tak milována, uctívána a stále více oslavována.“

Velká je má bolest

„Dnes jsem tě našla zde, kde konáš dvě večeradla s kněžími a věřícími mého hnutí z Maďarska. Vidíš hluboké rány, které zanechala dlouhá léta tvrdého komunistického útlaku.

Ale s radostí můžeš pozorovat nové výhonky, které vyrašily z velkého utrpení, a dnes je shromažďuješ v nebeské zahradě mého Neposkvrněného Srdce.

Dej všem balzám mé mateřské něhy. Dej pocítit, jak je velká má láska jako Matky k nim.

Zde jsem osobně zasáhla, abych přivedla tyto svoje děti na cestu jejich osvobození z velkého otroctví.

Ale *velká je má bolest*, když vidím, že celé lidstvo je ještě otrokem materialismu, praktického ateismu, hédonismu, vzpoury, nenávisti a nečistoty.

Velká je má bolest, protože moje mateřské a úzkostné výzvy k obrácení a k návratu k Pánu nejsou slyšeny a plněny.

Proto se obracím ještě na vás, moje milované a mně zasvěcené děti, a žádám vás, abyste v duchu lásky a dostiučinění obětovaly Pánu svůj život modlitby a utrpení za spásu tohoto ubohého lidstva, které běží po cestě sebezničení.

Tak mohu vašim prostřednictvím pokračovat ve svém mateřském díle milosrdenství, které jsem započala v těchto zemích, ale které musím ještě dokončit v každé části světa, aby triumfovalo moje Neposkvrněné Srdce.“

Birkenhead – St. Laurence (Anglie), 13. října 1991

Výročí posledního fatimského zjevení

Velké znamení na nebi

„Podívejte se na mne, milovaní synové a moji zasvěcení, ve velkém boji, který bojujete ve službách své Nebeské vůdkyně.

Já jsem Žena oděná sluncem.

Já jsem velké znamení, které se objevuje na nebi.

Dnes pamatujte na moje poslední zjevení ve Fatimě na Cova da Iria, potvrzené slunečním zázrakem.

Tento zázrak vám mimořádným způsobem ukazuje, že jsem Žena oděná sluncem.

Tento zázrak vás zve, abyste se dívali na mne jako na velké znamení, které se objevuje na nebi.

Jsem velkým znamením boje mezi mnou a mým Odpůrcem, mezi Ženou a Drakem, mezi mým šikem a šikem, který vede Boží nepřítel.

Vstupujete do rozhodujícího období bitvy.

Připravujete se prožívat nejobtížnější hodiny a největší utrpení.

Je třeba, abyste se co nejdříve zapojili do mého šiku. Proto ještě zvu své děti, aby se zasvětily mému Neposkvrněnému Srdci a jako děti se mi svěřily.

Dnes rozšiřuji toto své pozvání především na malé, chudé, poslední, nemocné, hříšníky.

Pojďte všichni a bojujte pod znamením své Neposkvrněné Matky, protože svou velkou bitvu bojujete dnes slabostí malých, důvěrou chudých, utrpením nemocných.

Jsem velkým znamením vítězství.

Já jsem Vítězná žena.

Nakonec bude satanova moc zničena a já sama ho svážu svým řetězem a uzavřu ho v jeho království smrti a věčného trápení, odkud nebude moci vyjít.

Na světě bude kralovat jediný Vítěz nad hříchem a smrtí, Král celého stvořeného vesmíru, Ježíš Kristus.

Nechte se teď označit mou pečeti.

V těchto dobách andělé světla procházejí světem, aby označili znamením kříže všechny, kdo tvoří součást mého vítězného šiku.

Proti nim hvězda podsvětí nebude mít žádnou moc, i když budou povoláni k velkým utrpením a někteří k prolití své krve.

Ale právě velkými bolestmi těchto mých synů dosáhnu svého největšího vítězství.

Dnes vás zvů, abyste se dívali na mne *jako na velké znamení, které se objevuje na nebi*, a žili v důvěře a vyrovnanosti, když jste osvěcováni mým vlastním světlem a označováni mou mateřskou pečeti.“

Birmingham (Anglie), 16. října 1991

Duchovní cvičení ve formě večeradla s kněžými MKH z Irska a Velké Británie

Znamení, které dávám církvi

„Dívám se na vás s mateřskou něhou, moji milovaní synové, kněží mého Hnutí, kteří jste přišli ze všech částí Irska a Velké Británie, abyste prožili dny duchovních cvičení ve formě neustálého večeradla.

Velká bolest mého Neposkrvněného Srdce má útěchu ve vás a mnoho jeho ran je zaceleno sladkým balzámem vaší synovské lásky.

Já jsem stále s vámi. Sjednocuji se s vaší modlitbou; vytvářím mezi vámi větší schopnost společenství a vzájemné lásky; dávám vám pokoj v srdci a radost z toho, že jste dnes kněžými mého Syna Ježíše.

Chci z vás učinit nástroje mé mateřské něhy; apoštoly mého triumfu; *dar, který dávám církvi* v těchto dobách její očisty a jejího velkého soužení.

Je to především dar lásky a milosrdenství.

Vidíte, moji milovaní synové, jak velká je její opuštěnost, jak hluboká je její bezútěšnost!

Církev dnes vystupuje na Kalvárii a nese těžký kříž.

Duch světa pronikl do jejího nitra a rozšířil se všude.

Kolika kněžských a řeholních životů vyprahlých sekularismem se úplně zmocnil!

Víra v mnohých z nich vyhasla kvůli omylům, které jsou stále vyučovány a přijímány; život milosti je pohřben hříchy, které se páchají, ospravedlňují a už se z nich nezpovídá.

Jejich srdce se stalo otrokem tolika nezřízených vášní a už není schopno vnímat radost a pokoj.

Kněží zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, buďte výrazem mé mateřské lásky a mého velkého milosrdenství.

Milujte tyto své bratry dobrým příkladem, modlitbou, radou, tím, že s láskou za ně přijímáte všechna utrpení, která vám nebeský Otec posílá.

Potom celá církev pocítí posilu, kterou jí skrze vás dává nebeská Matka, a dostane pomoc, aby nesla svůj velký kříž na Kalvárii.

Je to také *dar útěchy a naděje*.

Vášim prostřednictvím bude církev stále silněji pociťovat přítomnost nebeské Matky.

A Matčina přítomnost přinese církvi milost totální obnovy a nakonec jí dá vyjít z dlouhé noci, v níž se nachází, k jasnému dni nových časů, které mají přijít.

Tak církev dostane útěchu, když uvidí, že všude vzkvétá víra, obnovuje se naděje, rozmnožuje láska a šíří se velká svatost.

Buďte, milovaní synové, květy, které dozrávají na stromu vašeho života zasvěceného mému Neposkvrněnému Srdci, aby na dnešní obrovskou poušť sestoupila rosa naděje a mé mateřské útěchy.

Je to především *dar spásy*.

Kolik je dnes mých dětí, které se ocitají v nebezpečí ztracení!

Jak mnoho je těch, kteří jsou daleko, nevěří, hříšníkům, obětí zla, egoismu, násilí a nenávisti!

Podívejte se na miliony nevinných dětí, které byly zabity v lůně svých matek; na mladé, kteří se dali na špatnou zkušenost s nečistotou a drogami; na zničené rodiny; na nemocné, na chudé, na opuštěné, na zoufalé.

Prostřednictvím vás, moji milovaní synové, se musí k těm všem dostat moje pomoc něžné a starostlivé Matky, aby je přivedla ke spáse.

Shromážděte vašimi kněžskými rukama tyto moje padlé, zbloudilé a rozptýlené děti a přiveďte je všechny do mateřského ovčince mého Neposkvrněného Srdce.

Buďte světlem a bezpečím pro všechny, kteří patří k jiným křesťanským vyznáním, a ukažte jim přístav, do kterého mají vstoupit, aby uskutečnili vůli mého Syna Ježíše: církev svatou a katolickou, která má papeže jako základ a bezpečné vedení.

Potvrzuji vám, že po triumfu mého Neposkvrněného Srdce v těchto vašich zemích zůstane pouze tato pravá a jediná církev.

Odjeďte z tohoto večeřadla s radostí. Já jsem s vámi.

Neste všude charisma mé přítomnosti a světlo mé slávy.

S vašimi drahými, se všemi dušemi, které jsou vám svěřeny, vám žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

V chrámu svého Neposkvrněného Srdce

„Milovaní synové, prožíváte v tento den radostné tajemství mého zasvěcení v chrámu Páně.

Je to tajemství mlčení, obětního daru, modlitby a osobního obětování.

Jako sladká a neposkvrněná oběť lásky jsem přinesena k počtě svého Pána.

Jemu patřím nyní navždy, radostně se dávám do jeho služby v modlitbě a mlčení pro jeho větší slávu.

Také pro všechny vás, děti, které jste se mi zasvětily, přišla nyní hodina vstupu do chrámu mého Neposkvrněného Srdce.

– *V chrámu svého Neposkvrněného Srdce* vás utvářím stále více k hlubokému mlčení.

V této době, kdy se mému Odpůrci daří svádět lidstvo slovy a hřmot hlasů a obrazů činí ze světa novou babylonskou věž, jste vy povoláni vydávat svědectví hlubokého mlčení.

Mlčení k přijetí čistého Božího slova; mlčení pro jeho meditaci v srdci a jeho uchovávaní s láskou; mlčení pro život podle něho a jeho odevzdání všem ve světle jeho úplnosti.

Promlouvejte tedy životem. Život se stává vaší mluvou. A žíznivé duše ji přijímají jako nebeskou rosou, která sestupuje, aby darovala světlo a život na nesmírné poušti tak velké vyprahlosti.

– *V chrámu svého Neposkvrněného Srdce* vás připravuji k vašemu kněžskému sebeodevzdání.

V této době velkého soužení jste povoláni nést zátěž velmi těžkého kříže.

Kolik bolestí vás očekává! Musíte se tedy připravit na vaše kněžské sebeodevzdání na znamení dostiučinění a smíření, za spásu tolika mých ztracených dětí.

Obětujte Pánu celý svůj život: své tělo, své srdce, svou duši, svůj rozum, svou vůli, svou svobodu.

Staňte se tedy dušemi vyvolenými, vzácnými a milými Bohu, které mu mohu nabídnout, aby časy velké zkoušky byly zkráceny.

– *V chrámu svého Neposkvrněného Srdce* vás volám k neustálé modlitbě.

Modlete se, moji milovaní synové. Od vás žádám hodně modlitby.

Přetvářejte svůj den v úkon nepřestávající modlitby.

Budte všem dobrým příkladem v modlitbě. Modlete se modlitbou srdce. Modlete se odevzdaně, s důvěrou a vytrvalostí. Blíží se okamžiky tak obtížné a nebezpečné, že se mohou zachránit jen ti, kteří přijmou moje pozvání modlit se stále se mnou.

– *V chrámu svého Neposkvrněného Srdce* vás disponuji pro vaše kněžské obětování. Po všech žádám duchovní obětování se.

To se utváří přijetím každé okolnosti vašeho života s láskou jako uskutečnění vůle nebeského Otce.

Plňte vždy a v každém okamžiku jen Boží vůli.

Tehdy bude mít Otec ve vás zalíbení, když Synu uděláte radost, že ve vás bude činit jen Otcovu vůli.

Existuje také fyzické obětování, na které vás sladce připravují jako Matka, která ze svého Neposkvrněného Srdce, do něhož vás všechny uzavírá, činí oltář, na němž budete obětováni za spásu světa.

Neznepokojujte se.

Těžká doba očišťování, velkého soužení a odpadu nastala.

Proto vás dnes zvu, abyste vstoupili do chrámu mého Neposkvrněného Srdce, abych vás mohla obětovat k dokonalé oslavě Nejsvětější Trojice.“

Milán (Itálie), 8. prosince 1991

Slavnost Neposkvrněného Početí Panny Marie

Brána, která se otvírá

„Synové přemilí, radujte se s celým rájem, který dnes v božském světle Nejsvětější Trojice rozjímá nádheru vaší nebeské Matky.

Jsem Neposkvrněné Početí.

Jsem nejčistší odlesk Božího světla, lásky a svatosti.

Jsem celá krásná: tota pulchra.

Jen tak jsem mohla být připravena splnit svůj panenský a mateřský úkol být Bránou nebe – Janua coeli.

– *Jsem Brána, která se otvírá naději.*

Ve stejném okamžiku, kdy celé lidstvo v hříchu prarodičů poznává hodinu porážky a hříchu, protože zvítězil had, byla jsem předpověděna jako Brána, která se otvírá, aby nechala sestoupit na svět naději.

»Nepřátelství ustanovuji mezi tebou a Ženou, mezi potomstvem tvým a jejím. Její potomstvo ti zasáhne hlavu, zatímco ty zasáhneš jeho patu.«

– *Jsem Brána, která se otvírá svému největšímu daru,* když s mou mateřskou spoluprací k vám přichází Vykupitel, váš Spasitel, v okamžiku narození mého syna Ježíše.

On je moje potomstvo, které rozdrtí navždy hadovu hlavu a dosáhne svého definitivního vítězství nad satanem, nad zlem a nad smrtí.

Jsem Matkou prvního adventu, protože jsem Bránou nebeskou, kterou prochází Ježíš, aby k vám přišel v křehkosti a pokoře lidské přirozenosti.

– *Jsem Brána, která se otvírá k vaší spáse,* protože vy všichni jí musíte projít, abyste dospěli k svému osobnímu setkání s Pánem. Proto mě můj syn Ježíš ustanovil skutečnou Matkou celého lidstva.

Jen když projdete touto mou Bránou, můžete dospět do nebeské zahrady umrtvování a pokání, víry a modlitby, pokory a čistoty, lásky a svatosti.

A v tomto mém mateřském vlastnictví zakouší Ježíš každý den velkou radost ze setkání s vámi.

Ježíš se s vámi spojuje svou milostí; osvěcuje vás svým slovem; přizpůsobuje si váš svou skutečnou přítomností v Eucharistii; naplňuje vaši duši svým božským jassem; přivádí vaše srdce k plnosti radosti a pokoje.

– *Jsem Brána, která se otvírá nové době, jež vás očekává a už má přijít na svět.*

Proto jsem ve vaší době povolána být Matkou druhého adventu.

Jako skrze mne přišel Ježíš k vám v křehkosti a pokoře své lidské přirozenosti, tak také skrze mne se Ježíš vrátí k vám v lesku své slávy, aby nastolil své království ve světě.

Moje přítomnost mezi vámi musí být stále silnější, stálejší a mimořádnější.

Jí vám chci oznámit, že máte zvednout hlavu z těžkého jha velkého soužení, v němž žijete, protože vaše osvobození je blízko.

– *Jsem Brána, která se otvírá nové době, jež vás očekává.*

Vstupte všichni do mého Neposkvrněného Srdce se svým zasvěcením. V této době vašeho druhého adventu budete bdět v modlitbě a v důvěře a očekávejte s rozžatými lampami u brány nebe vaší nebeské Maminky blízký návrat Pána Ježíše ve slávě.“

Dongo (Como, Itálie), 24. prosince 1991

Svatá noc

Jeskyňě plná světla

„Prožijte se mnou, přemilí synové, tajemství lásky a světla těchto vašich Vánoc.

Chci vás vzít s sebou na dlouhou cestu, která nás dovede až do Betléma.

Byla jsem ponořena do stálého vytržení lásky s božským Dítětem, které jsem nesla ve svém panenském lůně; měla jsem vzácnou podporu svého nejčistšího snoubence Josefa, který se velice snažil mé únavné cestování učinit méně těžkým.

Tak naši přítomnost uprostřed hlučné karavany obklopovalo hluboké vnitřní ticho.

A hluboká modlitba srdce poznamenávala naše pomalé přibližování se k cíli.

A tichý pokoj v duši sestupoval na vyrovnaný tok času v láskyplném poznávání velkého tajemství, které se právě naplňovalo.

Když jsme přišli do Betléma a všechny dveře se zavíraly při naší prosbě o přenocování, pastýři nám ukázali ubohou jeskyni, která – i ve své bídě – byla připravena nás přijmout.

Je Svata noc.

Je to noc, která zakončuje očekávání věků.

Je to noc, jež dává počátek novému dni, který nezná západu.

V této noci se nebe snoubí se zemí; zpěv andělů zní v souzvuku s hlasy maličkých, chudých, čistých; pastýřům se zvěstuje zpráva, která přináší radost pro všechny:
»Dnes se vám narodil Spasitel.«

Nakloňte se spolu se mnou a zahrňte Dítě polibky a slzami, teplem a láskou, sladkou a přítulnou něhou.

Je tak maličké! Právě se narodilo; pláče v té drsné zimě; naříká pro veliký chlad, který přikrývá celý svět.

Jako pastýři mu přineste i vy prosté dary.

Jedinou velkou útěchou bude pro ně vaše kněžské srdce, naplněné láskou.

A také vy přijmete tu velkou radostnou zprávu, která vám byla dnes dána: blízko je jeho druhé Narození ve slávě.

Také vy procházíte posledním úsekem dlouhé cesty.

Také vy se chystáte prožít čas druhého adventu.

Prožijte tedy se mnou a s mým čistým snoubencem Josefem drahocenné hodiny této nové vigilie.

Hluboké ticho ať obklopí velký halas slov a představ, který dnes naplňuje svět.

Modlitba srdce ať vás přivádí do stálého rozhovoru s Pánem Ježíšem, který přišel, který přichází a který přijde ve slávě.

A uklidňující pokoj duše ať poznamenává běh vašich dnů, tak hrozivých a naplněných bolestí pro všechny.

Bezpečně kráčejte po bouřlivých vlnách těchto posledních dnů velkého soužení a nevzrušujte se, že brány se zase zavírají před Ježíšem Kristem, který přichází.

Moje Neposkvrněné Srdce je *jeskyně plná světla*, která ukončí tento druhý advent, protože s jeho triumfem se Ježíš vrátí k vám ve slávě.“

Rubbio (Vicenza, Itálie), 31. prosince 1991

Poslední noc roku

Padněte se mnou na kolena

„Přemilí synové, bděte se mnou v modlitbě a v usebrání.

Prožijte tak poslední hodiny tohoto roku, který byl poznamenán vážnými událostmi, důležitými pro osud celého lidstva.

Padněte se mnou na kolena v hlubokém klanění se eucharistickému Ježíši. Jeho skutečná přítomnost mezi vámi v Eucharistii, opatrované s láskou ve všech svatozáncích světa, je světlem na cestě, je posilou v únavě, je balzámem na rány, je radostí v bolu, je pokojem v soužení, je jitřenkou, kterou začíná nový den vaší lidské existence.

Padněte se mnou na kolena ve velkém díkyčinění za všechna dobrodiní, kterých se vám dostalo z lásky a prozřetelnosti vašeho nebeského Otce.

To Otec vám dává každou minutu vašeho života jako výraz své lásky a svého božského milosrdenství.

Vy žijete v čase, kdy máte realizovat jeho velký plán lásky.

I když se od něho vzdalujete, on se vás nikdy nevzdá, ale připravuje, sleduje a dokončí váš návrat.

Jeho božské milosrdenství je nebeská rosa, která padá, aby zúrodnila velkou vyprahlost tohoto světa a aby dala vypučet svatosti a životu na poušti, ve které žijete.

Nyní vcházíte do časů, ve kterých se všem ukáže Boží milosrdenství.

Podívejte se, jak lidstvo leží sražené a raněné, potupené a poražené, ohrožované a ztlučené, nemocné a umírající.

Samo od sebe se už nemůže zvednout, nepozvedne-li je velké milosrdenství.

Už je blízko okamžik, kdy je nebeský Otec vezme do náruče, zbaví je zlého a vezme je s sebou do své nádherné zahrady.

Padněte se mnou na kolena v účinném zadostiučinění za nesčetné urážky Ducha Otcova a Synova, který ve vás sténá vzdechy nevyslovitelnými.

Kolik zla se ještě každého dne páchá na světě!

Boží zákon je otevřeně porušován, jeho jménu se rouhají, jeho den sváteční je znešvácován.

Už se nerespektuje hodnota života: počet potratů stále více roste; šíří se vraždy a zločiny, nenávist a násilí; nečekaně vybuchují války, kruté a krvavé, a ohrožují mír celého lidstva.

Kolik hříchů proti Duchu Svatému se dnes páchá!

Modleme se společně, pokorně a s důvěrou, vyprošujme dar Ducha Svatého, aby sestoupil jako rosa, očistil zemi a obnovil celý svět.

Nepromarněte poslední hodiny tohoto roku v hlučné zábavě a rozmařilosti.

Padněte se mnou na kolena v modlitbě klanění, díkyčinění a zadostiučinění, abyste dosáhli od Otce, Syna a Ducha Svatého, aby byl ukrácen čas velkého soužení, který teď prožíváte, abyste vstoupili do nové éry, která vás už čeká.“